

чиято територия живее постоянно или пребивава временно правоимащият (осигуреният, пенсионерът или членът на семейството). Разплащане на тези разходи не се извършва.

/2/ Обезщетения в натура в същия размер, както е предвидено в законодателството за собствените граждани, получават гражданите/а двете държави, конто:

- живеят постоянно на територията на другата държава или работят в предприятия, респективно институции на тази държава;
- работят на територията на другата държава за предприятия или институции, конто имат седалище в своята държава;
- пребивават в изпълнение на служебно поръчение (включително делегации) на територията на другата държава,-
- работят в дипломатически, консулски и други постоянни представителства на изпращащата държава,-
- работят при служители на дипломатически, консулски или други постоянни представителства на изпращащата държава;
- пребивават на територията на другата държава като правоимащи членове на семействата на изброените по-горе граждани.

/3/ Гражданин на едната държава, който пребивава временно на територията на другата държава и който не е обхванат от ал. 2 (например: турист, частично пътуващ), получава при злополука, заразно и акутно заболяване (включително акутно стоматологично заболяване) и други спешни случаи безплатно амбулаторно или стационарно лечение в обслужващите населението здравни заведения. Това лечение той получава докато стане възможно да се върне в своята държава без влошаване на здравословното състояние или опасност за живота.

/4/ Краткосрочни парични плащания (обезщетения, помощи и добавки) се отпускат от общественото осигуряване от и за сметка на осигурителния орган на договорящата страна съобразно законодателството на своята държава, при който е осигурен правоимащият по време на поразяване на правото или е бил осигурен за последен път при него. Доколкото правото е в зависимост от определен трудов стаж, взема се предвид придобитият в двете държави трудов стаж.

/5/ Разходите за погребение се поемат от компетентните органи на държавата, където е извършено погребението, в размера, предвиден за собствените граждани.

/6/ Към трудовите злополуки се приравняват и злополуките, конто претърпят граждани на едната държава при пътуване, за да постъпят на работа в другата страна въз основа на сключен трудов договор и ако пътуването е извършено по най-краткия път и без ненужни прекъсвания. Същото се отнася и за обратното пътуване от работното място до постоянното местожителство в родината, ако то е извършено в месечния срок след приключване на трудовото правоотношение, както и при случай на пътувания за идване и връщане по време на платен годишен отпуск. Краткосрочное парични обезщетения за тези трудови злополуки се отпускат съобразно законодателството на държавата от и за сметка на осигурителния орган на договорящата страна, при който правоимащите са били осигурени въз основа на съществуващо или изтекло трудово правоотношение. Същият осигурителен орган отпуска за своя сметка краткосрочни парични плащания на посочените в тази алинея лица, ако те са станали нетрудоспособни поради болест при посочените пътувания.

/7/ Ако се породи право на краткосрочни парични плащания от общественото осигуряване по време на пребиваване на територията на другата държава или ако по време на получаване на краткосрочни парични плащания правоимащият се пресели на територията на другата държава, осигурителният орган, който е задължен да извърши плащането, може да възложи същото на осигурителния орган в страната, където пребивава правоимащият. За плащания, направени въз основа на поръчение, се извършва разплащане.

/8/ Добавки за деца, респективно семейни добавки, заплаща за своя сметка съобразно законодателството на своята страна

компетентният орган на държавата, на чиято територия живеят децата постоянно».

§3

Член 6 на Спогодбата от 20 февруари 1958 г. получава следната редакция:

«Член 6

Специални разпоредби за някои категории трудещи се

/1/ С изключение на чл. 5, алинея 1 и 2, разпоредбите на тази Спогодба не се прилагат за:

- a) служителите в дипломатическите и консулските представителства и органи на държавната администрация, а също и други институции на едната държава, конто имат седалище в другата държава, ако те са изпратени за изпълнение на тази дейност в другата държава (включително акутно изпращащата държава. Това е в сила и за гражданите на същата държава, ако работят при служители на тези представителства, органи и институции и преди започване на тази дейност са имали постоянното си местожителство в изпращащата страна;
- b) служителите в транспортни и други предприятия на едната държава, конто са изпратени за упражняване на своята дейност в другата държава и са граждани на изпращащата държава.

/2/ Компетентните централни органи на двете договорящи страни могат да договарят и други изключения освен предвидените в алинея 1».

§4

Член 7 на Спогодбата от 20 февруари 1958 г. получава следната редакция:

«Член 7

Разплащане на взаимните сметни отношения

Извършените съобразно настоящата Спогодба въз основа на поръчения на осигурителните органи на другата договоряща страна плащания се уреждат ежегодно. Изплащането на saldoto се извършва съобразно съответната Спогодба за нестоковите плащания, която е в сила по време на разплащането».

§5

Член 17 на Спогодбата от 20 февруари 1958 г. получава следната редакция:

«Член 17

Обратно действие

Съобразно разпоредбите на тази Спогодба осигурителните органи на двете държави зачитат също и трудовият стаж, придобит на територията на другата държава, преди влизането в сила на тази Спогодба, начиная Фг 9 май 1945 г. Трудовият стаж, който е придобит от осигурените на сегашната територия на двете държави преди 9 май 1945 година, се зачита в пълен размер при отпускане на пенсията от осигурителния орган на държавата, в която правоимащият има своето постоянно местожителство на 1 януари 1973 година».

§6

Взаимните отношения между двете договорящи страни в областта на общественото осигуряване на работниците и служителите, уредени в Спогодбата от 20 февруари 1958 година и в настоящето Споразумение се отнасят и за другите обхванати от общественото осигуряване лица.

§7

/1/ Настоящото Споразумение е необходимо да бъде утвърдено съобразно вътрешнодържавните разпоредби на договорящите страни. То влиза в сила от първия ден на месеца, който следва датата на последната нота, с която се съобщава - утвърждаването. Настоящото Споразумение е непосредствена съставна част на Спогодбата от 20 февруари 1958 година.

/2/ От деня на влизането в сила на настоящето Споразумение се обезсилват членове 4, 5, 6, 7 и 17 от Спогодбата от 20 февруари 1958 година.